

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ชั้นเรียนกับ -
หัตถศิริทางวิทยาศาสตร์และสัมฤทธิผลในการเรียนวิทยาศาสตร์ของผู้เรียน มีผลงาน
การวิจัยดังท่อไปนี้คือ

อรพิน พินวัฒน์ ได้ทำการวิจัยโดยวิธีทดลองเกี่ยวกับวิธีสอน -
วิทยาศาสตร์เบื้องต้น เพื่อเปรียบเทียบการสอนวิทยาศาสตร์โดยการใช้อุปกรณ์การสอน
กับการไม่ใช้อุปกรณ์การสอนที่มีผลต่อผู้เรียนในด้านทั้งคุณภาพวิทยาศาสตร์และสัมฤทธิผลใน
การเรียนวิทยาศาสตร์ โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ห้องหนึ่ง
และชายรวม ๖๐ คน ใช้เวลา ๑ ภาคเรียน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๒ กลุ่ม
กลุ่มหนึ่งเรียนวิทยาศาสตร์โดยมีอุปกรณ์การสอน อีกกลุ่มเรียนโดยไม่มีอุปกรณ์การสอน
ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนวิทยาศาสตร์โดยมีอุปกรณ์การสอน อีกกลุ่มเรียนโดยไม่มี
อุปกรณ์การสอน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนวิทยาศาสตร์โดยมีอุปกรณ์การสอนนี้ -
หัตถศิริทางวิทยาศาสตร์ในด้านความอبحารูอย่างเห็นในลิ้งแฉลดอม ไม่เชื่อถือใช้คล่อง
สูงกว่ากลุ่มที่เรียนวิทยาศาสตร์ โดยไม่มีอุปกรณ์การสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่ม
ที่เรียนวิทยาศาสตร์โดยมีอุปกรณ์การสอน ยังมีสัมฤทธิผลในการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้าน
ทักษะในการแก้ปัญหา ความคิดรวบยอด และด้านความรู้ขอเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์สูง
กว่ากลุ่มที่เรียนวิทยาศาสตร์โดยไม่มีอุปกรณ์การสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย

002840

* อรพิน พินวัฒน์. "การทดลองสอนวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นประถมปีที่ ๓ ที่
โรงเรียนคราครสราฐรัฐ จังหวัดคราด ปีการศึกษา ๒๕๑๑ โดยใช้และไม่ใช้อุปกรณ์-
การสอน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร,
๒๕๑๒)

จีรารัตน์ ชิรเวทย์ ได้ทำการวิจัยโดยวิธีทดลองเพื่อเปรียบเทียบ
ผลของการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้ภาพยนต์ โดยใช้สไลด์ กับการสอนแบบบรรยาย
ที่มีค่าสมมูลกับผลในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน
๒๓๕ คน แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม กลุ่มละ ๔๕ คน ห้อง ๓ กลุ่มนี้ใช้วิธีสอนแบบบรรยาย
เท่านั้น กลุ่มที่ ๑ สอนแบบบรรยาย กลุ่มที่ ๒ สอนโดยฉายสไลด์ประกอบ และกลุ่ม
ที่ ๓ สอนโดยฉายภาพยนต์ประกอบ ห้องสามกลุ่มเรียนจากครูคนเดียวกัน เนื้อหา -
เนื้องอกกัน ใช้เวลาในการสอน ๔๐ นาทีเท่านั้น หลังจากการสอนให้หน้าเรียนทำ
แบบทดสอบทันที และหลังจากนั้นอีก ๒ สัปดาห์ และ ๑ เดือน ไก่นำแบบทดสอบชุดเดิมมาสอบ
นักเรียนอีกเป็นครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ ความลักษณะ นำคะแนนที่ได้จากการแบบ
ทดสอบมาหาความมีนัยสำคัญทางสถิติของผลทางของคะแนนเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า
ในการทดสอบทุกครั้ง กลุ่มที่เรียนโดยฉายภาพยนต์ประกอบกับกลุ่มที่เรียนโดยฉายสไลด์
ประกอบ ทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงกว่ากลุ่มที่เรียน-โดยวิธีบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ

เบญจนาคร เมฆโสภณ^๓ ทำการวิจัยโดยวิธีทดลองเพื่อเปรียบเทียบผล
ของการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้ภาพยนต์ดูพ ๔ มิลลิเมตรประกอบการสอน กับการ
สอนแบบบรรยายในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนตน วิช่าวิทยาศาสตร์ทำการทดลองสอนบทเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๓ โรงเรียน แต่ละโรงเรียนแบ่งออก
เป็น ๒ กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีความสามารถทางสติปัญญาเท่า ๆ กัน จำนวนกลุ่มละ
๔๐ คน กลุ่มนี้เรียนโดยใช้ภาพยนต์แบบดูพ ๔ มิลลิเมตรประกอบการสอน อีกกลุ่ม

๔ จีรารัตน์ ชิรเวทย์, "การทดลองสอนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑,
โดยใช้ภาพยนต์และสไลด์" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔)

๕ เบญจนาคร เมฆโสภณ, "การทดลองสอนวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษา-
ตอนตน โดยใช้ภาพยนต์แบบดูพ ๔ มิลลิเมตร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๔)

เรียนแบบบรรยาย บทเรียนที่ใช้ทดลองสอนมีจำนวน ๔ เรื่อง สอนโดยครูคนเดียวกัน หลังการสอนแต่ละครั้ง ในนักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจที่มีต่อบทเรียนนั้น ๆ แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาความมีนัยสำคัญทางสถิติของผลทางของคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้ภาพถ่ายแบบถูก ๔ มีผลไมตรประ公示 ทำคะแนนได้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญที่ ๐.๒๙

โอลเวน ทำการศึกษาเพื่อญวิธีสอนวิทยาศาสตร์ โดยมีการทดลองปฎิบัติการ ที่มีผลต่อสัมฤทธิผลในการเรียนของนักเรียน ในด้านความสามารถเกี่ยวกับความจำและการนำไปใช้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนวิชาเคมี จำนวน ๑๐๕ คน เดิมกลุ่มตัวอย่างโดยถือเกณฑ์ระดับเชาว์และอาชุ เทากัน เขาได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างหั้งหมกออกเป็นสองพวก พวกรึ่งเรียนโดยมีการทดลองปฎิบัติการ อีกพวกรึ่งเรียนโดยไม่มีการทดลองปฎิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า พวกรึ่งที่เรียนโดยมีการทดลองปฎิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถ - เกี่ยวกับความจำและการนำความรู้ไปใช้ที่กว้างกว่าพวกรึ่งที่เรียนโดยไม่มีการทดลองปฎิบัติการ ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แอนเดอร์สัน ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลของการสอนวิทยาศาสตร์ สาขาฟิสิกส์แบบใช้ภาพถ่าย กับการสอนแบบเก่า ที่มีผลต่อสัมฤทธิผลในการเรียน โดยทำการทดลองสอนในโรงเรียนมัธยม ๒ โรงเรียนในรัฐแคนาดาเป็นเวลา ๖ ปีการศึกษา กลุ่มทดลองมีจำนวน ๘ ห้องเรียน รวมนักเรียน ๒๗๕ คน กลุ่มควบคุมมีจำนวน ๘ ห้องเรียน

J.H. Owen, "The Ability to Recognize and Apply Scientific Principle in New Situation : An Experimental Investigation in High School Biology and Chemistry", Science Education, XXXV (June, 1959), pp.207-213

Kenneth E. Anderson, "An Evaluation of the Introductory Physics Course on Films", Science Education, XLIII (December, 1959), pp.386-94

รวมนักเรียน ๗๖ คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนและ - การแปรปรวนรวม ผลการวิจัยพบว่า การสอนพลิกส์โดยใช้ภาพนั้นทำให้ต้องการสอนแบบเก่า การสอนโดยใช้ภาพนั้นทำให้นักเรียนมีผลลัพธ์ในการเรียนดีขึ้น

๔) เอย ได้ทำการวิจัยโดยวิธีทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลของการสอนวิทยาศาสตร์ โดยวิธีปฏิบัติการและวิธีบรรยายที่มีต่อสัมฤทธิผลในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในด้านความสามารถเกี่ยวกับความจำและการนำความรู้ที่เรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลองสอนเป็นนักเรียนเกรด ๔ ที่เรียนวิทยาศาสตร์ทั่วไป เกี่ยวกับเรื่องคิน วิธีดำเนินการโดยแบ่งนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเรียนโดยวิธีบรรยาย อีกกลุ่มเรียนโดยวิธีปฏิบัติการ เมื่อเสร็จสิ้นการสอนตามหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ของเกรด ๔ และ ได้ทำการทดสอบสัมฤทธิผลในการเรียนวิทยาศาสตร์ ดูน้ำ capacità ที่ได้ไปหาความแตกต่าง --- ของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เรียนวิทยาศาสตร์โดยวิธี - ปฏิบัติการมีความสามารถเกี่ยวกับความจำและการนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ดีกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนวิทยาศาสตร์โดยวิธีบรรยาย

๕) จอน ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป โดยวิธีบรรยายกับวิธีให้นักเรียนแก้ปัญหาด้วยตัวเอง โดยมีคำแนะนำในการแก้ปัญหาแจก

^{๖)} Jack Vincent Toohey, "The Comparative Effect of Laboratory and Lecture Method of Instruction in Earth Science and General Science Classes", Dissertation Abstracts, XXIV (December, 1964), p.3241

^{๗)} Kenneth Walter John, "A Comparison of Two Methods of Teaching Eighth Grade General Science Traditional and Structured Problem-Solving", Dissertation Abstracts, XXVII (October, 1966), pp.994-95

ให้ ว่าจะมีผลอยู่ เรียนในด้านทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ และสัมฤทธิผลในการเรียน - วิทยาศาสตร์แตกต่างกันหรือไม่ เขาทำการศึกษาภัยกลุ่มหัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด ๔ จำนวน ๑๙๒ คน ใช้วิธีจับคู่เด็กโดยถือแบบเพศ คะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความถนัดในการเรียนและความสามารถในการอ่าน แล้วแยกนักเรียน ที่จับคู่นั้นออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มควบคุม เรียนวิทยาศาสตร์โดยวิธีบรรยาย ให้ได้การ สร้างความรู้ แล้วส่วนรวมในห้องปฏิบัติการบาง แล้วให้ปัญหาไปตอบเป็นการบ้าน ส่วน กลุ่มทดลอง เรียนวิทยาศาสตร์โดยวิธีไม่มีการกำหนดงานให้ไปอ่าน ไม่ใช้ทำواجبเรียน ใน ใช้วิธีบรรยาย แทนนักเรียนให้รับแข็งค่าคะแนนในการมองปัญหาและวิธีแก้ปัญหา ผลการ วิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านความมีเหตุผล ไม่เชื่อถือโซกร่างใด ๆ นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังพบว่า กลุ่ม ทดลองมีผลลัพธ์ทางการเรียนในด้านทักษะการเรียน การแก้ปัญหา การใช้ความคิด - วิจารณญาณ และความจำในบทเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอีกด้วย แต่ด้านความรู้ในวิชา วิทยาศาสตร์ กลุ่มทดลองมีน้อยกว่ากลุ่มควบคุม

สรุปผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วได้ดังนี้ คือ

๑. วิธีสอนวิทยาศาสตร์ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์สูงกว่า การสอนวิทยาศาสตร์โดยวิธีบรรยาย มีดังนี้

๑.๑ การสอนวิทยาศาสตร์โดยมีอุปกรณ์การสอน ช่วยให้ผู้เรียน มีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้นในด้านการไม่เชื่อถือโซกร่าง และความอยากรู้อย่างเต็มในสิ่งแวดล้อม

๑.๒ การสอนวิทยาศาสตร์โดยให้นักเรียนแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้นในด้านเป็นคน มีเหตุผล ไม่เชื่อถือโซกร่างใด ๆ

๒. วิธีสอนวิทยาศาสตร์ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าการสอนวิทยาศาสตร์โดยวิธีบรรยาย มีดังนี้

๒.๑ การสอนวิทยาศาสตร์โดยมีอุปกรณ์การสอน ช่วยให้ผู้เรียนมี

ผลลัมดุที่ทางการเรียนสูงขึ้นในค้านทักษะการแก้ปัญหา

ความคิดรวบยอด และการรู้ขอเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์

๒.๒ การสอนวิทยาศาสตร์โดยมีการทดลองปฏิบัติการ ช่วยให้ผู้เรียนมีผลลัมดุที่ทางการเรียนสูงขึ้นในค้านความสามารถ เกี่ยวกับความจำและการนำความรู้ไปใช้

๒.๓ การสอนวิทยาศาสตร์โดยให้นักเรียนแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ช่วยให้ผู้เรียนมีผลลัมดุที่ทางการเรียนสูงขึ้น ในค้าน การใช้ความคิดวิจารณญาณทักษะการเรียน การแก้ปัญหา และความจำในบทเรียน

จากผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าในการสอนวิทยาศาสตร์นั้น บางกรณีก็อาจมีวิธีสอนวิธีอื่น ๆ ที่ให้ผลดีแก่ผู้เรียนในค้านทัศนคติทางวิทยาศาสตร์และ สัมฤทธิผลในการเรียนวิทยาศาสตร์มากกว่าการสอนวิทยาศาสตร์โดยวิธีบรรยาย ด้วยอย่าง วิธีสอนอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าการสอนวิทยาศาสตร์โดย วิธีบรรยาย เช่น การสอนโดยมีอุปกรณ์การสอนตามผลงานวิจัยของ อรพิน ทินวัฒน์ และ การสอนโดยวิธีให้ผู้เรียนแก้ปัญหาด้วยตัวเองตามผลงานวิจัยของจอนน์ สันวิชสอนอื่น ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีผลลัมดุที่ทางการเรียนสูงกว่าการสอนโดยวิธีบรรยาย เช่น การสอน โดยมีอุปกรณ์การสอนตามผลงานวิจัย ของ อรพิน ทิพวัฒน์, จีรารัตน์ ชิรเวทย์, เบญจมาศ เมมโซแวน และ แอนเดอร์สัน, การสอนโดยมีการทดลองปฏิบัติการตาม ผลงานวิจัย ของ โอลเวน, ทูเมย์, และการสอนโดยให้ผู้เรียนแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ตามผลงานวิจัยของ จอนน์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่า การสอนวิทยาศาสตร์โดยวิธี ทดลอง ซึ่งเป็นการสอนที่ต้องใช้อุปกรณ์การสอนมาก กับทั้งนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกรรม ต่าง ๆ ใน การเรียนการสอนด้วยตัวเอง อาจโดยการสังเกต ทดลองสอบทาน หรือ คนความชำนาญควบจากแหล่งต่าง ๆ นั้น น่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ และ สัมฤทธิผลในการเรียนวิทยาศาสตร์สูงกว่าการสอนวิทยาศาสตร์โดยวิธีบรรยายด้วย